

Φύε σός

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

117

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος ΙΕ'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος 117 (163)
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια
της Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Δ/ση e-mail:
grammateia@apostolospavlos.gr
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

- 99 Ο Άγ. Δημήτριος & η σημασία
του χριστιανικού μαρτυρίου
- 101 Στη Γαλανόλευκη (ποίηση)
- 102 Ο γενναίος τραυματιοφορέας
- 104 Η αντίσταση του λαού στην Κατοχή
- 106 Φιλολογική Γωνιά:
Τι θα λέγατε στις Μ. Δυνάμεις
προκειμένου να αποτρέψετε
έναν πόλεμο;
- 108 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
- 110 Το πρόσφορο
- 112 Σημαντικά γεγονότα
της Ελλ. Επανάστασης
- 114 «Μαθητεύοντας» κοντά
στους αγίους
- 115 Μαθαίνουμε μουσική
σε συνεργασία με το Ελληνικό Ωδείο!
- 116 Πρώτες εντυπώσεις από το Γυμνάσιο
- 118 Ξενόγλωσσες σελίδες
Bonne rentrée
- 119 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Φιλικές ευχές για την Εθνική επέτειο

Οι φίλοι μας από τη Μόσχα, οι μαθητές του Ελληνικού Σχολείου Μόσχας, μας έστειλαν τις θερμές, καλλιτεχνικές ευχές τους για την εθνική μας γιορτή, μέσω της κ. Ναταλίας Νικολάου, Καθηγήτριας Ελλ. Γλώσσας στο Παν/μιο Λομονόσοφ. Δημοσιεύουμε στη φωτογραφία τις χειροποίητες κάρτες τους. Τους ευχαριστούμε και ανταποδίδουμε την αγάπη μας...

Ο Άγιος Δημήτριος και η σημασία του χριστιανικού μαρτυρίου

Το κείμενο επελέγη προς τιμήν και μνήμην του αγ. Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου (26 Οκτωβρίου), αλλά και επειδή αντανακλά το πνεύμα της μαρτυρικής αυταπαρνήσεως και των συγχρόνων ηρώων μας. Όλοι οι αγώνες του ορθόδοξου ελληνικού γένους μ' αυτά τα νάματα του μαρτυρίου ποτίστηκαν. 1821 και 1940. Αγώνες που δόθηκαν με πίστη για την πίστη και την πατρίδα, κόντρα στη λογική των αριθμών και των εξοπλισμών των αντιτιθεμένων. Κόντρα στο δίκαιο του ισχυροτέρου, οι πρόγονοί μας όρθωναν την ελπίδα του δικαιότερου, με τη βεβαιότητα ότι εκείνη θα ευλογούσε ο δικαιοκρίτης Θεός.

Ο Άγιος Δημήτριος έζησε την εποχή των αυτοκρατόρων Διοκλητιανού και Μαξιμιανού. Το μαρτύριό του τοποθετείται κατά την περίοδο του τελευταίου και του βιαιότερου διωγμού που υπέστησαν οι χριστιανοί κατά τους πρώτους αιώνες. Η κοινωνία της εποχής αυτής βρίσκεται σε μεγάλη και ολοκληρωτική κρίση. Υπάρχει κρίση των ηθών, που προκαλεί μία φοβερή δημογραφική κατάρρευση. Κρίση των αξιών, με μία γενική απογοήτευση και με τον πολλαπλασιασμό των αιρέσεων. Κρίση οικονομική, με τα χαρακτηριστικά του πληθωρισμού και

της καταπτώσεως του νομίσματος. Κρίση τέλος διπλωματική και στρατιωτική, με την προώθηση των βαρβάρων του βορρά και της μεγάλης αυτοκρατορίας της ανατολής, δηλαδή των Σασσανιδών.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο το Ρωμαϊκό Κράτος σκληρύνεται, συνθλίβει την κοινωνία των πολιτών, μετατρέπεται σε ένα γραφειοκρατικό και

συγκεντρωτικό σύστημα. Ο διωγμός γίνεται συστηματικός στις αρχές του 4ου αιώνα. Η χριστιανική λατρεία απαγορεύεται, οι εκκλησίες καταστρέφονται, τα μέλη του ιερού κλήρου φυλακίζονται. Το δημιουργηθέν υπό του Διοκλητιανού καταπιεστικό αστυνομικό όργανο αποδεικνύεται φοβερό. Τα θύ-

ματα, κυρίως στην ανατολή, ανέρχονται σε χιλιάδες. Μεταξύ αυτών είναι και ο Άγιος Δημήτριος.

Το μαρτύριο τοποθετούνταν και εορταζόταν από την αρχαία εκκλησία ως το ύψιστο σημείο της πνευματικής ζωής και η λατρεία των Αγίων υπήρξε πρώτη λατρεία των μαρτύρων. Ο μάρτυς είναι όχι μόνον «φίλος» του Χριστού αλλά και «κοινωνός» του ζωφόρου αυτού Σταυρού. Ο Σταυρός ταυτίζεται με την Ανάσταση και το αίμα του μάρτυρα είναι ταυτόχρονα ευχαριστιακός οίνος και οίνος της

Κάθε Μήνα...

«Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, φιλόνητο, δεόμεθα.»

(Μετάφρ.: Λάβε υπόψη σου, Κύριε, τους πόνους των αγίων, τους οποίους υπέμειναν για σένα. Και όλες μας τις οδύνες γιάτρεψε, φιλόνητο, σε παρακαλούμε.)

μυστικής μέθης. Στο ψηλότερο σημείο του «πά-
θους» του ο μάρτυς γνωρίζει την ανεξίτηλη χαρά
του Πάσχα. Είναι εκείνος που «δεν φοβάται τον
θάνατο», διότι ο Χριστός νίκησε τον θάνατο και
τον μετέτρεψε σε ανάσταση. Ο μάρτυς δεν είναι
ένας στωικός ούτε κατ' ανάγκη ένας ασκητής ούτε
ένας εθελοντής μαχητής. Είναι συνήθως μία τα-
πεινή προσωπικότητα, η οποία όμως, αντί να
σκληρυνθεί ή να επαναστατήσει κατά την ώρα της
δοκιμασίας, εγκαταλείπεται στον Χριστό με μία
απεριόριστη εμπιστοσύνη. Ο Χριστός τότε τον
ελευθερώνει από τον πόνο και τον γεμίζει από
χαρά. Στο μαρτύριο των Αγίων Περπέτουας και
Ευτυχίας βλέπουμε την Αγία Ευτυχία να στενάζει
με πόνους στη φυλακή ενώ έφερε στον κόσμο μία
μικρή κόρη. Ο δεσμοφύλακας την ειρωνεύεται,
αλλά εκείνη του απαντά: «Τώρα εγώ υποφέρω ό,τι
υποφέρω, αλλά στην κονίστρα ένας άλλος θα
υποφέρει για μένα, διότι και εγώ θα υποφέρω γι'
αυτόν». Εν μέσω μαρτυρίου ευρίσκεται πράγματι,
όπως γράφει το κείμενο, «εν πνεύματι και εν εκ-
στάσει».

Υπάρχει όμως και άλλη όψη του μαρτυρίου. Το
χριστιανικό μαρτύριο προσλαμβάνει μία ιδι-
αίτερη σπουδαιότητα μέσα στη μεγάλη ιστορία
του αγώνα υπέρ των δικαιωμάτων του ανθρώπου,
υπέρ του σεβασμού του προσώπου και της κοινω-
νίας των προσώπων. Η πιστότητα στον Χριστό
«άχρι θανάτου» διέρχεται απαραίτητως από την
πιστότητα στην προσωπική συνείδηση. Ο άνθρω-
πος είναι «κατ' εικόνα Θεού», έχει ουράνιες ρίζες,
είναι ασυγκρίτως μεγαλύτερος από τον κόσμο και
την ιστορία και για τον λόγο αυτό είναι αναλλοίω-
τος. Όταν τον θανατώνουν, ευλογεί τους δημίους
του, απευθύνεται στη συνείδησή τους. Αρνείται
τον διασυρμό της βίας, για να επικαλεστεί την
μόνη επανάσταση η οποία δεν οδηγεί στην δου-
λεία: την επανάσταση των συνειδήσεων. Μπρο-
στά σε αυτούς τους ανθρώπους που δέχονταν τον
θάνατο με λόγια αγάπης, η ρωμαϊκή κοινωνία, οι
υπεύθυνοί της, άρχισαν σιγά σιγά να έχουν έλεγχο
συνειδήσεως και να ανοίγονται προς τις νέες αξίες.
Όπως κατά τους νεότερους χρόνους η ενεργή
αντι-βία του Γκάντι έφθειρε την αγγλική δύναμη
στις Ινδίες, κατά τον ίδιο τρόπο η ακτινοβολός

πίστη των χριστιανών μαρτύρων διέσπασε το
ολοκληρωτικό Κράτος της ειδωλολατρικής Ρώ-
μης. Η μη υποταγή, εν ονόματι της συνειδήσεως
και της πίστεως, δηλ. εν ονόματι της ύψιστης προ-
σωπικής ελευθερίας, αυτή η παράξενη συμπερι-
φορά αμφισβήτησε, όχι διά του μίσους αλλά
διά της αγάπης, απέδειξαν κατά τους πρώτους αι-
ώνες της χριστιανικής εποχής ότι η εξουσία έβρι-
σκε τα όριά της στο μυστήριο του προσώπου.
Κατ' αυτόν τον τρόπο το έτος 313 η εξουσία έ-
φτασε να αναγνωρίσει επίσημα τη θρησκευτική
ελευθερία για τους χριστιανούς και για όλους, υπό
τη μορφή ενός αυτοκρατορικού διατάγματος, του
καλούμενου Διάταγμα Μεδιολάνων. Αυτό υπήρξε,
μεταξύ άλλων, το έργο του Αγίου Δημητρίου.

Το δίδαγμα του μαρτυρίου είναι ότι ο Θεός είναι
η ελευθερία του ανθρώπου. Το πρόσωπο δεν
είναι εκ του κόσμου τούτου και για τον λόγο αυτό
δύναται να τον μετατρέψει. Η παρουσία της Εκ-
κλησίας, η ανεξαρτησία της, η μαρτυρία της ελευ-
θερώνουν τον κόσμο από τη μοίρα, για να του
δώσουν διέξοδο προς τις δυνάμεις του Πνεύμα-
τος. Δίπλα στο μαρτύριο του αίματος πρέπει να
τοποθετήσουμε το «λευκό μαρτύριο» των μονα-
χών, των ανθρώπων της προσευχής και της σιω-
πής, οι οποίοι με τη διαφάνειά τους και με την
ειρήνη επιτρέπουν στις θείες ενέργειες να γονιμο-
ποιήσουν μυστηριακά την Ιστορία. Κοντά στους
μάρτυρες και στους μοναχούς πρέπει να τοποθε-
τήσουμε όλους τους γνωστούς και άγνωστους πι-
στούς, οι οποίοι μέρα με τη μέρα δίνουν μαρτυρία
για μία ζωή ισχυρότερη του θανάτου, παρά τις δο-
κιμασίες και τις ειρωνείες.

Δώσε αίμα και λάβε Πνεύμα», λέει το αρχαίο
«Απόφθεγμα. Με το μαρτύριό του ο Άγιος Δη-
μήτριος προσέφερε το αίμα του και έλαβε το Πνεύ-
μα. Ας ευχηθούμε, διά των πρεσβειών του, να μας
παραχωρηθεί το ζωοποιούν Πνεύμα, το «ζων ύ-
δωρ», του οποίου όλοι έχουμε σήμερα τόση α-
νάγκη. Αμήν.

Του αοιδίμου π. Παναγ. Σιμιγιάτου,
πρ. Γεν. Αρχιερατικού Επιτρόπου Ι. Μητρ. Γαλλίας
(Αποσπάσματα λόγου του στην εορτή
του Αγίου, μεταγλωττισμένα στη δημοτική)

Στη Γαλανόλευκη

Τα δοξασμένα χέρια σε τινάζανε ψηλά
και το κορμί που έγειρε,
στον κόρφο σου αφήκε την ψυχή του,
για να 'σαι πάντα ωραία και δυνατή.
Κι ο ήλιος σε στεφάνωσε αδερφή του.

Φτεροκοπάς μες τον αγέρα
σαν τον λεύτερο τον νου,
που δυνατός κι ανήσυχος κι όλο ψηλότερα πετάει.
Μέσα στο σχήμα σου χωρέσανε τα μάκρη τ' ουρανού,
κι η γη χαμογελάει.

Χαίρε της λευτεριάς και της ελεύθερης ζωής
το σύμβολο.
Για σένα, λίγο το πολύ
και της καρδιάς ο χτύπος πάντα αγέραστος και νέος.

Και κείνος που σ' αγκάλιασε στον θάνατο και στη ζωή,
απίστευτα ωραίος.

Χρυσούλα Χατζηγιαννιού

Ο γενναίος τραυματιοφορέας

Την 13η Σεπτεμβρίου του 1944 η ένδοξος III Ορεινή μας Ταξιαρχία διατάχθηκε από την 8η Συμμαχική Στρατιά να ενεργήσει επίθεση και να καταλάβει τις κατεχόμενες από τους Γερμανούς οχυρότατες στην Ιταλία θέσεις Μοντισέλι, Μοναλντίνι και Μπαττάρα. Αυτό ήταν πάρα πολύ δύσκολο, διότι οι Γερμανοί, γνωρίζοντας την αξία των θέσεών μας, είχαν αγκιστρώσει εκεί τις εκλεκτότερες στρατιωτικές τους μονάδες, οι οποίες υπεράσπιζαν τα οχυρά. Ποια όμως δύναμη στάθηκε τότε ικανή να αναχαιτίσει την χειμαρρώδη ελληνική ψυχή;

Όταν η διαταγή της εξόρμησης κοινοποιήθηκε στους παλαίμαχους εκείνους αγωνιστές, την υποδέχτηκαν με ουρανόμηκες ζητωκραυγές. Έριχναν από χαρά τους μαύρους σκούφους τους στον αέρα και εναγκαλίζονταν ο ένας τον άλλον.

– Να δείτε που πρώτος θα στήσω τη Γαλανόλευκη στην Μπαττάρα αύριο, λέει στον συνάδελφό του Κοτρότσο ο Σάμιος στρατιώτης Γιώργος.

– Κοίταξε μην το πάθεις όπως ο λαγός από τη χελώνα, του απαντάει ο μικρόσωμος και βραδυκίνητος λόγω της παχυσαρκίας του Δωδεκανήσιος Κοτρότσος.

– Θα το δούμε!

– Θα το δεις! Και να είσαι γι' αυτό βέβαιος, απαντά με αποφασιστικότητα ο Δωδεκανήσιος. Έχω ορκιστεί στα κόκκαλα του μακαρίτη πατέρα μου, που τον

σκότωσε άνανδρα στην Κάλυμνο ένας Ιταλός караμπινιέρης.

Όλοι χαριεντίζονται μεταξύ τους και ετοιμάζονται για το μεγάλο πανηγύρι.

Έτοιμοι τώρα καθ' όλα οι ηρωικοί μας στρατιώτες δεν βλέπουν την ώρα να επιτεθούν. Να, έφτασε η πολυπόθητη στιγμή! Στις 12:00 ακριβώς το μεσονύκτιο τα τρία Τάγματα της Ταξιαρχίας εκκινούν από διάφορα σημεία για να πετύχουν τον επιδιωκόμενο σκοπό. Οι Γερμανοί, που καταλήφθηκαν αιφνιδιαστικώς, στην πρώτη τους ταραχή εξαπολύουν από παντού καταιγιστικά πυρά, για να αναχαιτίσουν την ορμή των φαντάρων μας. Πολυβόλα, όλμοι, χειροβομβίδες και παντός είδους όπλα εξαποστέλλουν κόλαση πυρός. Όμως του κάκου. Καμιά δύναμη δεν είναι ικανή να αναχαιτίσει τους ήρωές μας! Προχωρούν προς τα εμπρός αψηφώντας τον κίνδυνο, τον θάνατο.

Στο κρίσιμο αυτό σημείο τραυματίζεται σοβαρά ο Ανθυπασπιστής Ανδρεάδης. Μη μπορώντας να βαδίσει, κατάνηκε αιμόφυρτος σε προκεχωρημένο σημείο, όπου σαν λιοντάρι προπορευόμενος με το πιστόλι στα χέρια παρορμούσε τους στρατιώτες του. Οι εχθροί ρίχνουν χειροβομβίδες για να αναχαιτίσουν τους δικούς μας. Προς στιγμήν φάνηκαν διστακτικοί. Τη στιγμή αυτή βλέπουν να τρέχει προς το μέρος του πληγωμένου αξιωματικού ο

τραυματιοφορέας Ηπειρώτης Μήτσου.

– Μη! του φωνάζουν οι άλλοι.

– Θα σε πετάξουν στον αέρα με τις χειροβομβίδες οι Γερμαναράδες, του λέει ένας.

– Θα σε γαζώσουν με το πολυβόλο οι Ούνοι, του λέει άλλος.

Εκείνος όμως δεν δίνει καμία προσοχή στους λόγους τους. Πέφτει πρηνηδόν και έρποντας προσπαθεί να φτάσει τον βαριά τραυματισμένο. Οι εχθρικές σφαίρες πέφτουν σαν βροχή γύρω του. Εκείνος όμως απτόητος, άφοβος,

έρπει συνεχώς και φτάνει στον ετοιμοθάνατο. Χωρίς να χάνει καιρό, τον σηκώνει στους ώμους του και με ελικοειδείς κινήσεις απομακρύνεται. Φροντίζει να δώσει όσο το δυνατόν λιγότερο στόχο στον εχθρό.

Δεν κατόρθωσε να κάνει μερικά βήματα και να, δύο σφαίρες εχθρικές τον τραυματίζουν στο χέρι και στο πόδι. Το αίμα αρχίζει να τρέχει ποταμηδόν. Προς στιγμήν κλονίζεται. Όμως η συναίσθηση του ιερού καθήκοντος να σώσει τον ψυχωραγούντα Ανθυπασπιστή του δίνει

νέες δυνάμεις. Δαγκώνει τα χείλη του για να ανακουφιστεί από τους φρικτούς πόνους και σύρεται προς τα εμπρός, κουβαλώντας το πολύτιμο φορτίο. Τώρα δεν αντέχει άλλο. Πέφτει λιπόθυμος! Δύο άλλοι λεβέντες έσπευσαν και τους μετέφεραν στο Χειρουργείο.

– Νικήσαμε; ρωτά αμέσως μόλις συνήλ-

θε τον γιατρό, ο οποίος επέδενε τα τραύματά του.

– Μάλιστα, παλικάρι μου, του απαντά στοργικά ο γιατρός. Αυτή τη στιγμή ελήφθη τηλεγράφημα που αναγγέλλει την κατά-

ληψη και των τριών στόχων!

– Ζήτω η III Ορεινή Ταξιαρχία! ψέλλισε ο τραυματισμένος. Τώρα ας πεθάνω... είμαι ευχαριστημένος!

Δεν πέθανε όμως. Ο Πανάγαθος βοήθησε ώστε και οι δυο τους μετά την αποθεραπεία τους να επιστρέψουν στην προσφιλή τους Ελλάδα, ελεύθερη τώρα χάρη στην αυτοθυσία και τον ηρωισμό αυτών και των άλλων ηρωικών στρατιωτών μας.

**(Από το παλιό αναγνωστικό
«Όμορφος Κόσμος»)**

Στην Κοζάνη, ο δεσπότης Ιωακείμ είχε φτιάξει ένα άσυλο. Όσοι έρχονταν στην πόλη και δεν είχαν πού να μείνουν φιλοξενούνταν για τρεις μέρες στο άσυλο αυτό και μετά τους έβρισκαν σπίτια στα γύρω χω-

την έλεγαν— και μου ζήτησε να μείνω ως επιστάτισσα στο άσυλο, γιατί χρειαζονταν κάποια να φροντίζει αυτά τα σκελετωμένα παιδάκια, που έρχονταν σχεδόν κάθε μέρα με στρατιωτικά αυτοκίνητα. Δέχτηκα τη θέση και

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

της Φιλιώς Χαϊδεμένου

ριά. Κάθε Κοζανίτης είχε την υποχρέωση να πηγαίνει με τη σειρά του ένα καζάνι φαγητό για να τρώνε οι φιλοξενούμενοι του ασύλου. Όλοι οι κάτοικοι ανταποκρίθηκαν με ευχαρίστηση σε αυτή την υποχρέωση. Οι Κοζανίτες ήταν πλούσιοι άνθρωποι, η περιοχή τους ήταν εύφορη και δεν τους έλειπε τίποτα. Ήταν όμως και πολύ καλοί άνθρωποι. Ποτέ δεν έκλειναν την πόρτα τους σε όποιον είχε την ανάγκη τους.

Στο άσυλο κατέληγαν και πολλά παιδάκια. Τα μάζευαν από τους δρόμους της Αθήνας νηστικά και εξαθλιωμένα και τα έστελναν στην Κοζάνη. Αυτό είχε αποφασιστεί μετά από μία συνάντηση του Διαμασκηνού, του τότε Αρχιεπισκόπου Ελλάδας, με τον Ιωακείμ. Στο άσυλο έρχονταν και δύο γιατροί, που προσπαθούσαν όσο μπορούσαν να γιατρέψουν τα δυστυχημένα αυτά τα αθώα πλάσματα. Μόλις τα παιδάκια συνέρχονταν λιγάκι, έρχονταν οι πρόεδροι των γύρω χωριών και κανονίζανε με τον Δεσπότη πόσα παιδιά μπορούσε να πάρει ο καθένας στο χωριό του. Έγραφαν τα ονόματα των παιδιών—όσα ήξεραν το όνομά τους, βέβαια, ή όσα μπορούσαν να μιλήσουν— και έπαιρναν τα κακόμοιρα παιδάκια στα σπίτια τους και τα μεγάλωναν μαζί με τα δικά τους παιδιά. Πολλά από αυτά τα παιδιά δεν ξαναβρήκαν ποτέ τους γονείς τους. Μετά τον πόλεμο, θυμάμαι, άκουγα από το ραδιόφωνο στις «Αναζητήσεις» του Ερυθρού Σταυρού γονείς που έψαχναν τα παιδιά τους και θυμόμουν το άσυλο της Κοζάνης. Μία μέρα με κάλεσε ο δεσπότης μέσω μιας δασκάλας από το Βελβεντό—Τασία

έμεινα εκεί έξι μήνες. Προτιμούσα όμως να δουλεύω στο ύπαιθρο...

Τα καλοκαίρια πήγαινα στον θέρο μαζί με την κόρη μου και δούλευα σαν μαγειρίσσα ή στις αλwynιστικές μηχανές

Μία μέρα που κατέβηκα στην Εγνατία οδό ψάχνοντας για δουλειά, συναντάω έναν ηλικιωμένο Γερμανό, που τον ήξερα από την Αθήνα. Ήταν πελάτης του μαγαζιού μας και διευθυντής της «Λέσχης Περιηγητών των Γερμανών», που στεγαζόταν δίπλα στο κατάστημά μας. «Ω, κυρία Χαϊδεμένου!», μου λέει. «Τι κάνετε; Πώς βρεθήκατε εδώ;» «Τι να κάνουμε, κύριε Τιμπέρους», του λέω. «Η πείνα μάς ανάγκασε να κλείσουμε το μαγαζί μας και να φύγουμε για την Κοζάνη. Από εκεί αποφασίσαμε να μετακομίσουμε εδώ στη Θεσσαλονίκη.» «Και πού μένετε;» «Εδώ, στην Τριανδρία.» «Μήπως θα θέλατε να εργαστείτε;» «Και βέβαια θέλω!» «Κοιτάχτε να δείτε. Εδώ βρίσκεται η Πειραματική Σχολή και μέσα σ' αυτή στεγάζεται η Γερμανική Φαρμακαποθήκη.» Η Πειραματική Σχολή ήταν ένα πολύ μεγάλο κτίριο, λίγο πιο κάτω από τον Άγιο Δημήτριο. Εκεί έφερναν και αποθήκευαν φάρμακα μετρένα και από κει γινόταν η διανομή σε όλες τις κατεχόμενες περιοχές. Αλλά δεν μπορούσε να εργαστεί όποιος ήθελε. Οι προσλήψεις ήταν πολύ αυστηρές. Έπρεπε να σε ξέρουν για να σε προσλάβουν. «Έλα αύριο το πρωί», μου λέει ο κ. Τιμπέρους, «κι εγώ θα σε συστήσω στον υπεύθυνο της

Φαρμακαποθήκης». Πράγματι, την άλλη μέρα το πρωί με πάει στον Γερμανό αξιωματικό και του λέει: «Η κ. Χαϊδεμένου είναι δικός μου άνθρωπος. Είχαν μαγαζί στην Αθήνα πριν από τον πόλεμο και γνωρίζω και αυτήν και τον άντρα της πολλά χρόνια. Η κατάσταση τα έφερε και τώρα βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη. Μήπως μπορείτε να τους πάρετε να δουλέψουν εδώ;» Ο αξιωματικός δέχτηκε να μας προσλάβει, ικανοποιημένος από τις συστάσεις του συμπατριώτη του. Κι έτσι πιάσαμε και εγώ και ο άντρας μου δουλειά στην Φαρμακαποθήκη. Δουλεύαμε πολύ σκληρά και σύντομα κερδίσαμε την εμπιστοσύνη των Γερμανών. Ειδικά ο άντρας μου ήταν ο μόνος που άφηναν να μπει σε μία αποθήκη και να εκτελεί συνταγές για ενέσεις «Βορονόφ» και άλλων σπουδαίων φαρμάκων. Όλοι οι συνάδελφοί μας, Έλληνες και Γερμανοί, ήταν άνθρωποι μορφωμένοι και σωστοί. Ήταν πολύ καλή αυτή η δουλειά για μας. Έτσι ζούσαμε στη Θεσσαλονίκη και εν τω μεταξύ η κατάσταση άρχισε να γίνεται ιδιαίτερα έκρυθμη. Στα βουνά και στην ύπαιθρο μαίνονταν μάχες και στις πόλεις μάχονταν ταγματασφαλίτες με ελασίτες. Κάποτε έρχεται και με βρίσκει κάποιος και μου λέει: «Ξέρω ότι δουλεύεις στη Γερμανική Φαρμακαποθήκη. Εκεί μέσα υπάρχουν φάρμακα που τα χρειαζόμαστε. Πρέπει να μας βοηθήσεις!» Και βέβαια ήθελα να τους βοηθήσω. Όταν επρόκειτο για την Ελλάδα, μπορούσα να δώσω και τη ζωή μου! Και σύντομα βρήκα τρόπο να εξοικονομώ φάρμακα για τους αντάρτες.

Επειδή οι Γερμανοί δεν ήθελαν να τρώνε το συσσίτιο, εγώ πήγαινα στην πόλη και τους έφερνα μεζεδάκια και ούζο και εκείνοι καθημερινά μου έδιναν φάρμακα, που τα έφερνα στο σπίτι μου μέσα σε ένα τσουβάλι. Από εκεί ερχόταν και τα έπαιρνε ο σύνδεσμος και τα προωθούσε στο βουνό. Μία φορά όμως ζήτησαν ωίδιο. Εγώ δεν το ήξερα το ωίδιο. Γερμανικά το έλεγαν Γιούτεξ και δεν ήταν στο δικό μου τμήμα. Εγώ ήμουν στις αλοιφές. «Θέλουμε αδιάλυτο ωίδιο», μου λένε, «και το έχετε στο τάδε τμήμα.» «Πώς είναι αυτό το ωίδιο;» τους

ρωτάω. «Είναι σε κόκκους», μου εξηγούν, και θα το βρεις σε μεγάλες σφραγισμένες γυάλες που παίρνουν μέσα 10-15 κιλά.» Πηγαίνω την άλλη μέρα στη δουλειά και ρωτάω ένα Γερμανό στρατιώτη που δούλευα μαζί του: «Το Γιούτεξ πού είναι;» Μου δείχνει με το χέρι του ο Μαξ—έτσι τον έλεγαν—μία κατεύθυνση, αλλά δεν πολυκατάλαβα. Ο Μαξ ήταν πολύ καλός άνθρωπος. Στην πατρίδα του, το Βερολίνο, είχε φαρμακείο. Είχε μία κόρη, τη Ρεγγίνα και κάθε φορά που έβλεπε τη Χριστίνα μου την χάιδευε και έκλαιγε, γιατί του θύμιζε τη δική του κόρη, που δεν ήξερε αν ζούσε ή αν πέθανε από τους αγγλικούς βομβαρδισμούς. Βρίσκω μία γυάλα και βγάζω

από μέσα μερικούς κόκκους να τους δείξω στον Αλέκο, έναν συνάδελφο που δούλευε στο φαρμακείο της αποθήκης, να μου πει αν αυτό που είχα ήταν πράγματι ωίδιο ή κάτι άλλο. Τη στιγμή που ετοιμάζομαι να βγάλω τους κόκκους από την τσέπη της άσπρης ποδιάς μου, με φωνάζει ένας συνάδελφος και μου λέει πως με ζητάει επάνω αξιωματικός. «Βασιστ ντας (Τι είναι αυτό), φράου Φιλία;» με ρωτάει ο αξιωματικός. «Ποιο;» και κοιτάω εκεί που μου δείχνει και βλέπω την τσέπη της άσπρης ποδιάς μου να έχει γίνει μοβ. Το ωίδιο είχε ζεσταθεί και είχε λιώσει, χρωματίζοντας την ποδιά μου. Κάνω πως δεν καταλαβαίνω τι μου λέει και εκείνος φωνάζει τον Έλληνα διερμηνέα. «Σε ρωτάει τι είναι αυτό στην τσέπη σου», μου λέει ο διερμηνέας. «Α, αυτό!» κάνω εγώ. «Θα μου 'πεσε στην τσέπη όταν το έριχνα στη συνταγή που έφτιαχνα.» Μου είχε τόση εμπιστοσύνη ο αξιωματικός που ούτε καν του πέρασε από το μυαλό να μη με πιστέψει... Μέχρι που χρησιμοποίησα ένα γερμανικό αυτοκίνητο, που το γέμισα φάρμακα και το πήγα με ένα Γερμανό οδηγό στους αντάρτες! Απορώ πού βρήκα το θάρρος να κάνω τόσο επικίνδυνα πράγματα! Ακόμα κι ο ίδιος μου ο άντρας δεν ήξερε ακριβώς με τι τρόπο βοηθούσα τον αγώνα...

**(Από το βιβλίο «Η διαθήκη της Ιωνίας.
Τρεις αιώνες, μια ζωή)**

Τι θα λέγατε στις Μεγάλες Δυνάμεις προκειμένου να αποτρέψετε έναν πόλεμο;

Η γέτες των Μεγάλων Δυνάμεων, Γνωρίζουμε πολύ καλά πως αναμένεται να συγροστείτε και να εμπλακείτε σε πόλεμο μεταξύ σας, εσείς που ανέκαθεν «προωθούσατε» την Ειρήνη και την αρμονική συνύπαρξη στους λαούς... Τώρα ξεχνάτε όσα λέγατε για χρόνια και αφοσιώνεστε σε έναν πόλεμο που θα επιφέρει μεγάλες καταστροφές στις χώρες! Τι υποκρισία!

Έχετε σκεφτεί ποτέ πόσα θύματα θα έχει ένας πόλεμος; Ο άμαχος πληθυσμός θα πέσει θύμα της αιχμαλωσίας, των βιασμών, των βασανιστηρίων από τον εχθρό. Οι άνθρωποι θα πεινάσουν και θα ζουν στη φτώχεια. Και ας μην παραλείπουμε βέβαια τις ψυχολογικές επιπτώσεις του πολέμου. Οι άνθρωποι θα εξαγριωθούν. Το ένστικτο της επιβίωσης επηρεάζει βαθιά τα θύματα του πολέμου, με αποτέλεσμα να υπάρχει ηθική παρακμή. Η φρίκη του πολέμου θα μείνει για πάντα χαραγμένη στις μνήμες των ανθρώπων, προκαλώντας τους ανησυχία και διαταραχή της ψυχικής γαλήνης.

Επιπλέον, με τον πόλεμο η οικονομία πλήττεται. Η τεχνολογία και η επιστήμη θα τεθούν στη διάθεση του πολέμου, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει εξέλιξη και διευκόλυνση της ζωής του ανθρώπου. Το εμπόριο και η γεωργία θα ανασταλούν. Θα υπάρξει μεγάλη παρακμή στις τέχνες, στα γράμματα και στον πολιτισμό των χωρών. Οι άνθρωποι θα ξεχάσουν την ταυτότητα και την ιστορία τους και θα επιδοθούν σε βιαιότητες και άγριες πράξεις. Αν δεν υπάρχει τέχνη και πολιτισμός, δεν μπορεί να υπάρχει πνευματική καλλιέργεια και αξιοπρέπεια στον λαό σας.

Παρόλα αυτά, υπάρχουν τρόποι να αποφύγετε τον πόλεμο και να προωθήσετε την ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ σας. Αυτό βέβαια ξεκινά από εσάς, τους ηγέτες και τους ισχυρούς κάθε χώρας. Αν επιλύετε τα προβλήματά σας με ειρήνη και διάλογο, θα δώσετε παράδειγμα και στον λαό σας για το πώς η ειρήνη και η αρμονία στο κοινωνικό σύνολο φέρνουν την ανάπτυξη και την ακμή. Επιπλέον, οι πνευματικοί

άνθρωποι, οι άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, θα πρέπει να καλλιεργούν το ειρηνικό πνεύμα με τη μόρφωση που διαθέτουν. Αλλά και το σχολείο θα πρέπει να καλλιεργεί την ειρήνη, να καταρρίπτει τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις και να αποφεύγει τον ανταγωνισμό και το ρατσιστικό πνεύμα. Εκτός από δική σας ευθύνη και των διδασκόντων είναι ευθύνη και των Μ.Μ.Ε. να δείξουν πως ο πόλεμος δεν λύνει τα προβλήματα των λαών, αλλά δημιουργεί περισσότερα. Τα Μ.Μ.Ε. έχουν μεγάλη απήχηση στο κοινό και ό,τι υγιές πουν θα αφυπνίσει και θα ενημερώσει τον κόσμο.

Όπως βλέπετε, υπάρχουν τρόποι αποφυγής του πολέμου. Είναι υποχρέωσή σας να μην ξεχνάτε όσα λέγατε εδώ και χρόνια και να μην αφήνετε την απληστία σας να σας κυριεύει. Όπως έχει ειπωθεί, ο πόλεμος είναι ηλίθιος και φρικτός. Ηλίθιος, γιατί ουσιαστικά δεν λύνει προβλήματα, και φρικτός, γιατί αφήνει πίσω του θύματα και συντρίμια. Αναλογιστείτε τις συνέπειες του πολέμου και τα θετικά της ειρήνης και πράξτε αναλόγως!

➡ **Μαρία Αντωνοπούλου, μαθ. Α' Λυκείου**

Αξιότιμοι κύριοι,

Όλοι γνωρίζουμε τα δεινά και τις καταστροφές που επιφέρει ο πόλεμος. Τα λάθη που έκαναν οι πρόγονοί μας πρέπει να μας γίνουν μάθημα και όχι παράδειγμα προς μίμηση! Είναι πραγματικά τραγικό και απαίσιο ότι ο καθένας βάζει το υλικό συμφέρον πάνω από τις ζωές αθώων ανθρώπων. Ο πόλεμος είναι μία από τις πολλές καταστροφικές εφευρέσεις του ανθρώπου, για την οποία πραγματικά θα έπρεπε να ντρεπόμαστε...

Η οικονομία όλων των χωρών που θα εμπλακούν σε πόλεμο θα καταρρεύσει. Εργοστάσια θα καταστραφούν, κτήματα απλών βιοπαλαιστών θα μείνουν ακαλλιέργητα. Οι άνθρωποι δεν θα μπορούν να ταΐσουν τα ίδια τους τα παιδιά. Την οικονομική παρακμή των χωρών θα ακολουθήσει η πτώση του βιοτικού επιπέδου. Πολλοί θα πεθαίνουν από τη δίψα και την

πείνα, ενώ η έλλειψη αγαθών πρώτης ανάγκης όπως το καθαρό νερό μπορεί να οδηγήσει στο ξέσπασμα φοβερών επιδημιών, που με τον πόλεμο θα εξαπλωθούν ραγδαία. Τέλος, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τις αθώες ζωές που θα χαθούν για ανήθικους σκοπούς. Ο πόλεμος είναι βάνανσος και ανελέητος, ενώ τα αποτελέσματά του καταστροφικά...

Η δυνατότητα να μην ξεκινήσει πόλεμος και να διατηρήσουμε την ειρήνη είναι στα χέρια μας. Πρέπει να σταματήσουμε να είμαστε τόσο εγωιστές και να κρατάμε τόσο μίσος και κακία για τους άλλους. Εσείς έχετε τη δύναμη στα χέρια σας και είναι καθήκον σας να μάθετε να τη χρησιμοποιείτε σωστά! Ας αφήσουμε πίσω μας όλες τις έχθρες και ας μάθουμε να επικοινωνούμε μεταξύ μας χωρίς βιαιότητες. Για να διατηρήσουμε την ειρήνη είναι απαραίτητο να μην είμαστε πλεονέκτες και να αρκεστούμε σε αυτά που έχουμε, χωρίς να επιζητούμε τα πλούτη άλλης χώρας. Από τη φύση μας είμαστε ειρηνικά και κοινωνικά όντα. Δεν υπάρχει λόγος λοιπόν να πηγαίνουμε κόντρα στην ειρήνη.

Ο άνθρωπος είναι αληθινά αξιοθαύμαστος στην ειρήνη. Τα πράγματα που μπορεί να δημιουργήσει και η απίθανη ικανότητά του να εξελίσσεται συνεχώς είναι δώρο Θεού. Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να αφήσουμε πίσω το κακό και να ζήσουμε με Ειρήνη, αγαπημένοι και ενωμένοι.

❖ **Ελένη Αγγελή, μαθ. Α' Λυκείου**

Κύριοι,

Είναι ευρέως γνωστό ότι ειδικά στις μέρες μας όλο και περισσότερο ακούγονται οι κραυγές του πολέμου.

Όμως ο πόλεμος πρέπει να αποφευχθεί! Οι συνέπειές του είναι ολέθριες, αφού αυτός επιφέρει ποικίλα δεινά σε όλες τις εκφάνσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Στον τομέα της υγείας προξενούνται αλληλένδετες συμφορές. Χιλιάδες άνθρωποι, μεγάλοι αλλά και νέοι, ενεργοί στην κοινωνία, χάνουν άδικα τη ζωή τους. Οι οικογένειες χάνουν αγαπημένα τους πρόσωπα. Επίσης, αξιοσημείωτες είναι οι αρνητικές συνέπειες στην ψυχολογία των ατόμων και ιδιαίτερα των παιδιών. Αλλά και στον οικονομικό τομέα οι πληγές είναι δύσκολα επουλώσιμες. Τα κράτη διαθέτουν χρήματα για τον εξοπλισμό και τα στερούν από την εκπαίδευση και την υγεία των πολιτών. Ανθρώπινες δραστηριότητες όπως το εμπόριο, η ναυτιλία, η γεωργία αναστέλλονται. Το βιοτικό επίπεδο φθίνει. Επιπροσθέτως, στον χώρο των γραμμάτων, των τεχνών και των επιστημών επικρατεί στασιμότητα. Η ανθρωπότητα παρακμάζει πολιτισμικά...

Η αποφυγή του πολέμου και η διαφύλαξη της ειρήνης είναι αναντίρρητα μία επιδίωξη που ο άνθρωπος σήμερα τείνει να λησμονήσει. Για να εδραιωθεί λοιπόν η Ειρήνη, είναι αναγκαία η προσπάθεια επίλυσης των διακρατικών διαφορών με τον διάλογο. Οι πολιτικοί οφείλουν να επιφέρουν την ισορροπία μέσω του εποικοδομητικού διαλόγου και της αλληλεπίδρασης των χωρών. Αλλά και οι πνευματικοί άνθρωποι και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πρέπει να προωθούν την ειρηνική ζωή και να αποδοκιμάζουν τις προκαταλήψεις και τις ρατσιστικές συμπεριφορές. Η παιδεία των νέων καθίσταται σημαντικός παράγοντας καλλιέργειας του ειρηνικού πνεύματος, καθώς διευρύνει τους πνευματικούς ορίζοντες των ατόμων και τους εκπαιδεύει σύμφωνα με τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εν κατακλείδι η διατήρηση της Ειρήνης είναι αδήριτη ανάγκη, καθώς ο πόλεμος επιφέρει καταστροφικές επιπτώσεις. Επομένως, αξιότιμοι κύριοι, αναντίρρητα συνάγεται το συμπέρασμα ότι η υλοποίηση ενός πολέμου και μάλιστα παγκοσμίου είναι οπωσδήποτε επιζήμια. Ας επιδιώξουμε λοιπόν την διακρατική επικοινωνία και αλληλεπίδραση, προκειμένου να αποκατασταθούν οι ισορροπίες...

❖ **Βασιλική Χουρσαλά, μαθ. Α' Λυκείου**

εκδηλώσεις χαράς

Και φέτος είχαμε την ιδιαίτερη τιμή να ξεκινήσουμε τη σχολική χρονιά λαμβάνοντας την ευλογία του Μητροπολίτη μας κ. Διονυσίου, ο οποίος μας επισκέφθηκε και τέλεσε μαζί με τους ιερείς και τους διακόνους του την ακολουθία του Αγιασμού. Την ίδια μέρα υποδεχτήκαμε με χαρά τα νέα μέλη της σχολικής μας κοινότητας, η οποία μεγαλώνει χρόνο με τον χρόνο. Και, όπως έχουμε συνηθίσει, αυτή η εναρκτήρια ημέρα μας δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί χωρίς κέρασμα. Το γλυκό που μας πρόσφερε το Σχολείο μας ας σηματοδοτήσει ένα όμορφο νέο ξεκίνημα

και ο Θεός ας μας αξιώσει να έχουμε μία ευλογημένη χρονιά γεμάτη επιτυχίες και εμπειρίες, άνευ καραντίνας!

Στις 14 Σεπτεμβρίου, εορτή του Τιμίου Σταυρού, όλοι οι μαθητές και οι καθηγητές παρευρεθήκαμε στον ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων στο Καλαμάκι Κορινθίας όπου λειτούργησαμε. Έτσι, με την ευλογία της Εκκλησίας και με δημιουργική διάθεση ξεκίνησε το σχολικό έτος.

Στις 17/9 οι μαθητές της Β' και Γ' Λυκείου επισκέφτηκαν το εκκλησάκι της Αγίας Σοφίας, που στεγάζεται στο κτίριο του Παιδικού Σταθμού-Νηπιαγωγείου των Εκπ/ρίων μας. Εκεί τελέστηκε Θ. Λειτουργία, με την ευχάριστη για μας παρουσία των μικρών μας συμμαθητών, οι οποίοι επέδειξαν καθ' όλη τη διάρκεια του εκκλησιασμού άριστη διαγωγή!

και Δημιουργίας

μ. Σεπτεμβρίου 2021

Έπειτα από δύο χρόνια, καταφέραμε φέτος να τιμήσουμε την Ημέρα Αθλητισμού. Αφιερώσαμε σ' αυτήν τέσσερις διδακτικές ώρες, πραγματοποιώντας αθλητικές δραστηριότητες και τηρώντας με τον δέοντα σεβασμό τα μέτρα προστασίας κατά του κορωνοϊού. Απολαύσαμε στιγμές εκτόνωσης και πνευματικής ανάτασης που προσφέρει η ενασχόληση με τη γυμναστική. Η υγεία μας, τόσο η ψυχική όσο και η σωματική, συνδέεται στενά και με την άθληση και γι' αυτό είναι σημαντικό να καλλιεργείται ενδοσχολικά η αγάπη των μαθητών γι' αυτήν.

Στα τέλη του μήνα πραγματοποιήθηκε η πρώτη Συνάντηση Συνεργασίας Γονέων – Εκπ/κών. Εκτός από την κατ' ιδίαν επικοινωνία, Γονείς και μαθητές είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν σχετικά με τη συνεργασία που έχει ξεκινήσει το Σχολείο μας με το Ελληνικό Ωδείο. Καθηγήτριες μουσικής του Ωδείου ανακοίνωσαν πως όσοι ενδιαφέρονται μπορούν να εγγραφούν και να παρακολουθήσουν το αναγνωρισμένο πρόγραμμα μουσικών σπουδών του έγκριτου Ωδείου, για εκμάθηση μουσικών οργάνων, φωνητικής κ.ά. μέσα στο Σχολείο μας, ατομικά ή ομαδικά. Ήδη μαθητές και εκπ/κοί έχουν ξεκινήσει το ταξίδι τους στον γοητευτικό χώρο της μουσικής!

Στις 30 Σεπτεμβρίου απολαύσαμε έναν σχολικό περίπατο στην Περαχώρα, το Ηράιο και τη Λίμνη Βουλιαγμένης. Ξεναγηθήκαμε στον αρχαιολογικό χώρο, ανεβήκαμε και είδαμε από κοντά τον Φάρο και μία ομάδα, διασχίζοντας ένα δύσβατο μονοπάτι μέσα στο δάσος, επισκέφτηκε και την εκκλησία που υπάρχει εκεί. Ύστερα ξεκουραστήκαμε στην παραλία της Λίμνης και αργότερα βρεθήκαμε στο Λουτράκι, όπου ανά τάξη καθίσαμε σε τοπικά μαγαζιά και γευματίσαμε, κλείνοντας την ωραία ευκαιρία αναψυχής...

Οι Παρατηρητές:
Φοίβη Χατζήρα, Δήμη. Μήνου & Αμ. Λατσούννη, Β' Λυκείου

Ο Πυρσός

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

109

Θεία Λειτουργία, ο Θεοραγός στη γη!

Το Πρόσφορο είναι το ψωμί που προσφέρουμε στον Ναό, για να τελεσθεί η Θεία Ευχαριστία. Μαζί με το κρασί, ως **Τίμια Δώρα** (άρτος και οίνος), ευλογούνται από τον ιερέα και μεταβάλλονται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος σε **Σώμα και Αίμα Χριστού** για να κοινωνήσουν οι πιστοί. Έτσι, ενωνόμαστε με την πηγή της Ζωής και της Σωτηρίας, τον Αναστημένο Κύριό μας Ιησού Χριστό!

Προσυχή

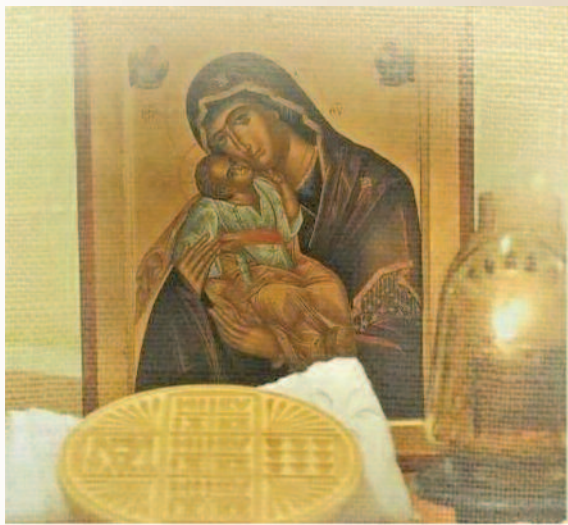
Κύριε, Σε ευχαριστώ που με τα χέρια μου με αξιώνεις να ζυμώνω τα Πανάχραντα Δώρα της αγάπης Σου.

Σε παρακαλώ, στείλε το Πανάγιό Σου Πνεύμα να ευλογήσει αυτά τα Δώρα για να είναι ευπρόσδεκτα στο Άγιο Σου Θυσιαστήριο.

Δέξου τα, Κύριε, όπως τα δώρα των Μάγων, τη δοξολογία των Ποιμένων και του Ληστού τη μετάνοια.

Αξιωνέ με να Σου τα προσφέρω πάντοτε με πίστη και καθαρή καρδιά. **Αμήν.**

Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος»
Κόρινθος

Πρόσφορο

Υλικά για ένα πρόσφορο

- ◆ 3 φλυτζάνια τσαγιού κίτρινο αλεύρι ή λευκό
- ◆ 1 κουταλάκι του γλυκού αλάτι
- ◆ 1 1/4 κουταλάκι του γλυκού ξηρή μαγιά
- ◆ Λίγο χλιαρό νερό
- ◆ Καθαρό κερί
- ◆ Στρογγυλό ταψάκι
- ◆ Λεκάνη

Ζύμωμα

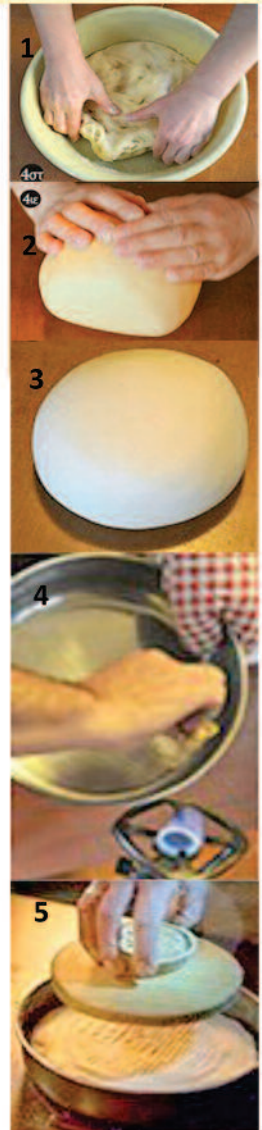
Τοποθετούμε στη λεκάνη το αλεύρι, τη μαγιά και ανακατεύουμε να ομογενοποιηθούν. Προσθέτουμε το αλάτι, ανοίγουμε με τα δάχτυλά μας το μείγμα σε σχήμα σταυρού και προσθέτουμε λίγο χλιαρό νερό. Ζυμώνουμε μέχρι να γίνει η ζύμη μας σφιχτή και λεία.

Τοποθέτηση στο ταψί, σφράγισμα & ψήσιμο

Ζεσταίνουμε το ταψί και το αλείφουμε με αγνό κερί. Έπειτα, το σκουπίζουμε πολύ καλά με χαρτί κουζίνας. Τοποθετούμε τη στρογγυλή μας ζύμη στο ταψί και την πιέζουμε για να γεμίσει. Πασπαλίζουμε τη σφραγίδα με λίγο αλεύρι, την αποτυπώνουμε πάνω στη ζύμη και την αποσύρουμε προσεκτικά.

Έπειτα, τρυπάμε με ένα ξυλάκι σταυροειδώς το πρόσφορο και το αφήνουμε να φουσκώσει περίπου μισή ώρα.

Το ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 180° για 1 ώρα.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

(μ. Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου)

..... 1821

+ 1 Σεπτεμβρίου: Τουρκικός στρατός αποβιβάζεται στη Σαμοθράκη και προβαίνει σε σφαγές (Ολοκαύτωμα της Σαμοθράκης).

+ 8 Σεπτεμβρίου: Οι Γεωργάκης Ολύμπιος και Ιωάννης Φαρμάκης ηττώνται στη Μονή Σέκου στη Μολδαβία.

+ 20 Σεπτεμβρίου: Ο Καρα-Αλής πυρπολεί το Γαλαξίδι.

+ 23 Σεπτεμβρίου: Οι επαναστάτες καταλαμβάνουν την πρωτεύουσα του Μοριά, την Τριπολιτσά.

+ 6 Οκτωβρίου: Προκήρυξη του Δ. Υψηλάντη για σύγκληση Εθνοσυνέλευσης.

..... 1822

+ Σεπτέμβριος: Οι Σουλιώτες ύστερα από συμφωνία με τους Τούρκους εγκαταλείπουν το Σούλι και καταφεύγουν στα Επτάνησα.

+ 18 Σεπτεμβρίου: Ο Ανδρέας Μεταξάς, ο οποίος μεταφέρει επιστολές της ελληνικής κυβέρνησης για τους βασιλείς της Ευρώπης, αναχωρεί για την Αγκόνα.

+ 30 Σεπτεμβρίου: Οι Παλαιών Πατρών Γερμανός και Γ. Μαυρομικάλης μεταφέρουν επιστολές της κυβέρνησης

στον πάπα.

+ 25 Οκτωβρίου: Αρχίζει η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου από τον Ομέρ Βρυώνη και τον Κιουταχί πασά.

+ 28-29 Οκτωβρίου: Ο Κωνσταντίνος Κανάρης πυρπολεί στα ανοιχτά της Τενέδου την τουρκική υποναυαρχίδα.

..... 1823

+ Φθινόπωρο 1823: Αρχίζει η διαμάχη ανάμεσα στους αγωνιστές.

..... 1824

+ 22 Οκτωβρίου: Ο Παπαφλέσσας, υπουργός Εξωτερικών, εισβάλλει στην Αρκαδία για να πλήξει τους οπαδούς του Κολοκοτρώνη.

..... 1825

+ 24 Οκτωβρίου: Σημαντικές ενισχύσεις καταφτάνουν στο Νεόκαστρο από την Αίγυπτο υπό τον Τοπάλ πασά και τον Μουχαράμπη.

..... 1826

+ 3 Σεπτεμβρίου: Το ατμήλατο πλοίο «ΚΑΡΤΕΡΙΑ» φτάνει στο Ναύπλιο υπό τη διακυβέρνηση του φιλέλληνα Άμπνεί-Άστιγκς.

+ 13 Σεπτεμβρίου: Σημαντική νίκη του Ιωάννη Μακρυγιάννη και των παλικαριών του στην Αθήνα σε βάρος του Κιουταχί.

+ 30 Σεπτεμβρίου: Φονεύεται μέσα στην Ακρόπολη ο Γιάννης Γκούρας.

+ 6-7 Οκτωβρίου: Αποτυχημένες προσπάθειες των Τούρκων να καταλάβουν την Ακρόπολη.

+ 11 Οκτωβρίου: Ενίσχυση των πολιορκούμενων της Ακρόπολης από τον Κριεζιώτη, τον Δεληγιώργη κ.ά.

..... 1827

+ 10 Σεπτεμβρίου: Οι ναύαρχοι Κόδριγκτον της Αγγλίας και Δεριγνί της Γαλλίας ανακοινώνουν με έγγραφό τους στον Ιμπραήμ πασά ότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Λονδίνου, απαγορεύεται κάθε κίνηση στρατευμάτων.

+ 18 Σεπτεμβρίου: Ναυμαχία της Σκάλας Σαλώνων. Ο Άστιγξ, κυβερνήτης του «ΚΑΡΤΕΡΙΑ», καταστρέφει τουλάχιστον τρία τουρκικά πλοία και κυριεύει τρία αυστριακά.

+ 2 Οκτωβρίου: Θάνατος στο Λονδίνο του Φρειδερίκου Νορθ, κόμης του Γκίλφορντ, ύπατου αρμοστή των Ιονίων Νήσων και θερμού φιλέλληνα.

+ 8-20 Οκτωβρίου: Ναυμαχία του Ναυαρίνου.

+ 17 Οκτωβρίου: Ο Φαβιέρος αποβιβάζεται στη Χίο με σκοπό να εκδιώξει τους Τούρκους.

+ 21 Οκτωβρίου: Η ναυμαχία του Ναυαρίνου και το αποτέλεσμα της ξεσηκώνουν θύελλα αντιδράσεων στην Κωνσταντινούπολη.

..... 1828

+ 4 Σεπτεμβρίου: Αρχίζει η αποχώρηση των τουρκοαιγυπτιακών στρατευμάτων από την Πελοπόννησο. Στις 27 του ίδιου μήνα αναχωρεί και ο Ιμπραήμ.

+ 23 Σεπτεμβρίου: Εμπιστευτικό υπόμνημα του Καποδίστρια προς τους αντιπρόσωπους των Τριών Συμμάχων Δυνάμεων, με το οποίο επισημαίνει ότι τα σύνορα του νέου κράτους είναι ασφυκτικά.

..... 1829

+ 12 Σεπτεμβρίου: Μάχη στην Πέτρα της Βοιωτίας (με αρχηγό τον Δ. Υψηλάντη). Η τελευταία μάχη του Αγώνα.

+ 14 Σεπτεμβρίου: Η Ρωσία και η Οθωμανική Αυτοκρατορία υπογράφουν την Συνθήκη της Αδριανούπολης, η οποία τερματίζει τον Ρωσοτουρκικό Πόλεμο. Με τη συνθήκη αυτή η Πύλη αναγνωρίζει τα προηγούμενα πρωτόκολλα και τις συνθήκες που αφορούν στο ελληνικό ζήτημα.

+ Οκτώβριος: Η αντιπολιτευτική κίνηση εναντίον του Καποδίστρια διογκώνεται κυρίως στη Μάνη και την Ύδρα.

..... 1831

+ 16 Σεπτεμβρίου: Πρωτόκολλο του Λονδίνου καθορίζει τα βόρεια σύνορα του ελληνικού κράτους στη γραμμή Αμβρακικού-Παγασητικού.

+ 27 Σεπτεμβρίου: Δολοφονείται στο Ναύπλιο ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας. Εκλέγεται Διοικητική Επιτροπή από τον Αυγουστίνο Καποδίστρια, τον Θ. Κολοκοτρώνη και τον Ιωάννη Κωλέττη.

ΟΣΙΑ ΧΑΙΔΩ

Η οσία Χάιδω γεννήθηκε στο Στανό της Χαλκίδικης γύρω στο 1800. Αναγκάστηκε να φύγει από την πατρίδα της το 1821, όταν τη ζήτησε σε γάμο ο γιος του Μαντέμ Αγά των Μαντεμοχωριών. Η Χάιδω αρνήθηκε να γίνει τουρκάλα και οθωμανή. Έτσι ομολόγησε για πρώτη φορά την πίστη της. Την φυλάκισαν και την βασάνισαν φρικτά. Ωστόσο ο ιερομόναχος εφημέριος του χωριού και κάποια παλικάρια κατάφεραν να την ελευθερώσουν και να τη φυγαδεύσουν αυτή και τη μητέρα της στη Θάσο, στο Μετόχι της Ι. Μονής Παντοκράτορος Αγ. Όρους, που λεγόταν Καλλιράχη. Εκεί ζούσε η οσία υπηρετώντας την εκκλησία που υπήρχε στο Μετόχι και έχοντας αφιερώσει τη ζωή της εξ ολοκλήρου στον Θεό. Έκανε καθημερινή αυστηρή άσκηση και προσευχή. Χάρη στην αγγελική ζωή της αξιώθηκε για δύο μέρες να δει τον Παράδεισο. Όταν επέστρεψε διηγήθηκε στον ιερομόναχο του μετοχίου αυτή την εξαιρετική ευλογία, η οποία ίσως ήταν προάγγελος της κοιμήσεώς της. Ζώντας σκληρή ασκητική ζωή και αν και ήταν ακόμη πολύ νέα, σύντομα παρέδωσε την ψυχή της στον Χριστό. Αμέσως το σώμα της ευδιάσε. Η μνήμη της οσίας ορίστηκε να εορτάζεται την 1η Σεπτεμβρίου, καθώς δεν γνωρίζουμε την ακριβή μέρα της κοιμήσεώς της και αφού την ίδια μέρα εορτάζεται η παλαιότερη Αγία Χάιδω, που ανήκε στον χορό των 40 Μαρτύρων γυναικών.

ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΥΣΑΚΩΦ Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ

Ο Όσιος Θεόδωρος Ουσακώφ ήταν ναύαρχος του Ρωσικού στρατού. Έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ιστορία της Κέρκυρας και γενικότερα της σύγχρονης Ελλάδας, αφού υπήρξε ο ελευθερωτής της Επτανήσου από τους Γάλλους κατακτητές και θεμελιωτής του πρώτου Ελληνικού κράτους, δηλ. της Επτανήσου Πολιτείας (1800-1807). Γεννήθηκε το 1745 στην περιοχή Ρομανόφσκι από γονείς ευσεβείς. Από μικρός έδειξε πως επρόκειτο για σεμνό, υπάκουο αλλά και τολμηρό άνθρωπο. Εισήλθε στην Ναυτική Στρατιωτική Σχολή και έγινε αξιωματικός. Η εμπιστοσύνη στον Θεό, η ανδρεία και η οργανωτικότητά του του χάρισαν ιδιαίτερες επιτυχίες και βραβεία. Χαρακτηριστική είναι, εκτός των άλλων, η συμβολή του στον

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ”

κοντά στους Αγίους

περιορισμό της επιδημίας πανούκλας που είχε χτυπήσει την πόλη Χερσώνα, όπου διέμεναν οι στρατιώτες του. Εκεί αποκαλύφθηκε η εξαιρετική ικανότητά του να αντιμετωπίζει δύσκολες καταστάσεις. Το ίδιο έγινε και το 1787, όταν η Τουρκία κήρυξε πόλεμο στη Ρωσία. Ο Ουσακώφ κατάφερε να καθοδηγήσει στην επιτυχία τον ρωσικό στόλο, χωρίς μάλιστα να είναι αρχηγός του, οπότε προήχθη σε στόλαρχο της Μαύρης Θάλασσας. Το 1791 ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος ολοκληρώθηκε με τη λαμπρή νίκη του Υποναύαρχου Ουσακώφ. Πιο μετά ξεκίνησε η Μεσογειακή εκστρατεία για την απελευθέρωση των

Επτανήσων από την ασεβή Γαλλία. Ο Θεόδωρος ξεκίνησε από τη Μαύρη θάλασσα και απελευθέρωσε τα Κύθηρα, τη Ζάκυνθο, την Κεφαλονιά, την Λευκάδα και τελικά την Κέρκυρα τον Φεβρουάριο του 1799. Έτσι ιδρύθηκε το πρώτο Ελληνικό κράτος, η Επτάνησος Πολιτεία, την οποία θεμελίωσε ο Όσιος, παραμένοντας πάντα πιστός στον Θεό και τις αξίες της χριστιανικής πίστης. Βοήθησε τον λαό να ζήσει με ειρήνη και ασφάλεια και προστάτευσε όλη τη Μεσόγειο από τον φόβο των Τούρκων. Στα επόμενα χρόνια ο Θεόδωρος συνέχισε να υπηρετεί σε υψηλές αποστολές που του ανέθεταν η Μ. Αικατερίνη και οι τσάροι, ενώ τα τελευταία χρόνια του αποσύρθηκε και ακολούθησε τη μοναστική ζωή στην Ι. Μονή Σαναξάρ, μοιράζοντας τα υπάρχοντά του σε απόρους ναυτικούς της Σεβαστουπόλεως. Κοιμήθηκε το 1817. Ανακηρύχθηκε άγιος από τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία το 2000. **Αξιοθαύμαστο είναι ότι στις σαραντατρείς ναυμαχίες που διεξήγε ως Ναύαρχος, δεν ηττήθηκε ποτέ και δεν έχασε ούτε ένα πλοίο!** Οι τακτικές του ήταν πρωτοποριακές για την εποχή. Στο όνομά του καθιερώθηκε παράσημο, που διατηρείται ως σήμερα. Πολλά πλοία αλλά και η Ναυτική Σχολή του Καλίνινγκραντ πήραν το όνομά του. Σοβιετική αστρονόμος έδωσε το όνομά του και σε έναν πλανήτη. Η Ρωσική Εκκλησία του αφιέρωσε έναν λαμπρό Καθεδρικό Ναό. Είναι πλέον ο προστάτης Άγιος του Ρωσικού Ναυτικού. Η μνήμη του τιμάται στις 2 Οκτωβρίου. Ας έχουμε τις πρεσβείες του!

Χρ. Γεραρής & Αθ. Δημητριάδη, Β' Λυκ.

Μαθαίνουμε μουσική σε συνεργασία με το Ελληνικό Ωδείο!

Τα Εκπαιδευτήρια «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ» συνεργάζονται με το **Ελληνικό Ωδείο**, το οποίο είναι ένα από τα κορυφαία Ωδεία της Ελλάδας, με ιστορία 102 ετών.

Ήδη έχουν ξεκινήσει τα μαθήματα **Πιάνου, Βιολιού, Κιθάρας, μονωδίας...**

Στο Σχολείο μας υπάρχει δυνατότητα εκμάθησης **όλων των μουσικών οργάνων** και διδασκαλίας όλων των τύπων μουσικής (& μουσικοκινητικής αγωγής για τα μικρότερα παιδιά) που προσφέρει το Ελληνικό Ωδείο (βλ. και ιστοσελίδα του Ελληνικού Ωδείου).

Τα μαθήματα γίνονται είτε στον χώρο του Γυμνασίου-Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων στον Ισθμό της Κορίνθου, είτε στο κτήριο του Παιδικού Σταθμού-Νηπιαγωγείου στο κέντρο της Κορίνθου (Πυλαρινού 76, Πεζόδρομος).

Ως σπουδαστές του Ωδείου μπορούν να εγγραφούν τόσο οι μαθητές του Σχολείου, όσο και άλλοι, εξωτερικοί σπουδαστές (παιδιά και ενήλικες).

Οι σπουδαστές έχουν ακριβώς τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους σπουδαστές του Ελληνικού Ωδείου, ακολουθούν το ίδιο ακριβώς πρόγραμμα Σπουδών, συμμετέχουν στις εξετάσεις και κατ' έτος λαμβάνουν πιστοποιητικό παρακολούθησης της τάξης από το Ελληνικό Ωδείο.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στα Γραφεία του Σχολείου (τηλ. 27410-29663).

Το γυμνάσιο είναι μία αλλαγή στη ζωή του κάθε παιδιού, για άλλους μεγάλη και για άλλους μικρή. Για μερικούς θετική και για άλλους αρνητική... Για εμένα το γυμνάσιο ήταν μία μεγάλη θετική αλλαγή.

Το γυμνάσιο που πηγαίνω ονομάζεται «Απόστολος Παύλος». Είναι ένα πολύ μεγάλο και φιλόξενο Γυμνάσιο με καλούς καθηγητές. Έχει ένα αρκετά μεγάλο προαύλιο και έναν ωραίο κηπάκο, που έχει μία μικρή λίμνη και ζώα όπως πάπιες και χρυσόψαρα. Την πρώτη μέρα ήμουν ενθουσιασμένη αλλά και λίγο αγχωμένη με τον φόβο ότι δεν θα είμαι και τόσο καλή και επιμελής μαθήτρια. Τα μαθήματα από το Δημοτικό αυξήθηκαν και ορισμένα δυσκόλεψαν. Νιώθεις λίγο περίεργα όταν σκέφτεσαι ότι ήσουν ένα από τα μεγαλύτερα παιδιά του σχολείου σου και τώρα ξαναξεκινάς σαν πρωτάκι. Τώρα όμως που πέρασε μία εβδομάδα από την αρχή του σχολείου είμαι πολύ ευχαριστημένη. Γνώρισα καινούργιους φίλους και μέχρι τώρα τα πάω αρκετά καλά με τα μαθήματα.

Πιστεύω και ελπίζω να συνεχίσει έτσι ωραία η χρονιά!

Καλλιόπη Ρουμπέκα, Α΄ Γυμν.

Αν και βρέθηκα σε ένα καινούργιο περιβάλλον, δεν φοβήθηκα καθόλου. Ένιωσα άνετα και οικεία. Δεν άργησα να προσαρμοστώ. Όλοι οι

καθηγητές είναι χαμογελαστοί και μας δείχνουν πάντα την αγάπη τους. Το σχολείο μου είναι ένα σχολείο που μιλάει για τον Χριστό, για την οικογένεια και για την αγάπη. Αισθάνομαι ενθουσιασμένη!

Πρώτες εντυπώσεις

Μεγάλη εντύπωση μου έκανε ο κήπος με τη λίμνη. Είναι κάτι πρωτότυπο, κάτι μοναδικό. Άλλα σχολεία δεν έχουν τη δυνατότητα να έχουν κάτι τέτοιο. Με αυτό

τον τρόπο τα παιδιά έρχονται πιο κοντά στη φύση και τους δίνεται η ευκαιρία να εξοικειωθούν με τα ζώα. Κάτι άλλο που με εντυπωσίασε πολύ είναι το πόσο τακτοποιημένες είναι οι τάξεις, πόσο καθαρές και συγυρισμένες. Αυτό δεν το βλέπεις συχνά.

Για όλα αυτά λοιπόν χαίρομαι που πηγαίνω στο συγκεκριμένο σχολείο και είμαι σίγουρη ότι οι καθηγητές θα μου δείξουν τον σωστό δρόμο.

Βασιλική Βασιλείου, Α΄ Γυμν.

Σε ένα συνηθισμένο σχολείο δεν συναντάς συχνά την οργάνωση και την υπευθυνότητα που είδα στα «Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος». Φέτος πηγαίνω Γυμνάσιο εκεί και, ενώ πε-

από το Γυμνάσιο

ρίμενα να δω παντού μαθητές να περπατούν ανοργάνωτοι, παρατήρησα ευγένεια, υπευθυνότητα και σοβαρότητα μεταξύ τους. Έμεινα έκπληκτη.

Οι καθηγητές που μας διάβασαν τους κανόνες του σχολείου έδωσαν έμφαση στη συμπεριφορά που απαιτούσε η διεύθυνση για κάθε μαθητή. Καλώς ή κακώς στην αρχή με ξένισε λίγο, γιατί δεν το είχα συνηθίσει. Έπειτα κατάλαβα πως ήταν απόλυτα απλό και χάρηκα, διότι έτσι θα είχα την ευκαιρία να γίνω και εγώ η ίδια πιο υπεύθυνη και οργανωμένη έφηβη.

Γεωργία Παπαχρήστου, Α΄ Γυμν.

Η πρώτη μέρα του σχολείου ήταν η ημέρα του αγιασμού. Ήμουν ενθουσιασμένη που ξεκίνησα την πρώτη γυμνασίου σε ένα νέο σχολείο, αλλά ταυτόχρονα ήμουν και ανήσυχη, γιατί δεν γνώριζα κανέναν.

Χτύπησε το κουδούνι, στοιχηθήκαμε και ανεβήκαμε στις τάξεις, όπου γνώρισα τους συμμαθητές μου και κάποιους καθηγητές. Εντυπωσιάστηκα πολύ και ένιωσα ικανοποίηση από το πολύ φιλικό περιβάλλον. Οι καθηγητές και οι συμμαθητές μου ήταν πολύ φιλικοί και ένιωσα ασφάλεια.

Μετά το τέλος του αγιασμού γνώρισα και μίλησα με τρεις συμμαθήτριά μου για λίγη ώρα και χάρηκα πολύ για τη γνωριμία μας. Αυτή είναι μία νέα περίοδος στη ζωή μου και ανυπομονώ να γνωρίσω και άλλους φίλους και να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του σχολείου μου.

Νικολέτα Τσοτσώνη, Α΄ Γυμν.

Την πρώτη μέρα στο γυμνάσιο είχα πάρα πολύ άγχος. Βέβαια, το γεγονός αυτό δεν με σταμάτησε από το να εξερευνήσω όλους τους χώρους του σχολείου.

Πραγματικά εντυπωσιάστηκα, αλλά αυτό που με έκανε περισσότερο να μιλάω γι' αυτό είναι ο πανέμορφος κήπος με τα πολλά λουλούδια. Κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση είναι η συμπεριφορά που έχουν οι καθηγητές προς τους μαθητές. Είναι πολύ ευγενικοί, συμπαθητικοί και το ίδιο θέλουν να μάθουν και στους μαθητές.

Νομίζω ότι θα έχουμε μία υπέροχη σχολική χρονιά!

Νικόλας Κουφόπουλος, Α΄ Γυμν.

Bonne rentrée

(Quelques pensées des élèves de la 1ère classe du lycée pour la rentrée 2021)

Après deux confinements à cause du coronavirus, nous sommes rentrés à l'école afin qu'on soit bien éduqué. Non seulement c'est un commencement de la vie commune mais aussi c'est notre entrée au lycée. Il y a aussi un sentiment de maturité et d'anticipation.

Vasiliki Choursala

Quand je suis arrivé à l'école je me suis senti beaucoup plus vivant; car avec les cours en ligne il était difficile de prêter attention à la leçon, alors que de près tout semble beaucoup plus facile.

Christos Arsenopoulos

La rentrée à l'école était parfaite. J'ai rencontré de nouveaux enfants, j'ai fait des amis et j'étais excité.

Maria Antonopoulou

Je suis très heureux que les écoles recommencent et j'ai vu mes camarades de classe.

Constantinos Zavitsanos

C'est une nouvelle année scolaire et je vais dans une nouvelle école. Elle est différente d'autres écoles, c'est plus organisée et les enfants sont très sympatiques.

Christina Kordali

Nous sommes détendus et pleins d'énergie. Nous avons trouvé d'anciens et de nouveaux amis. C'est génial!

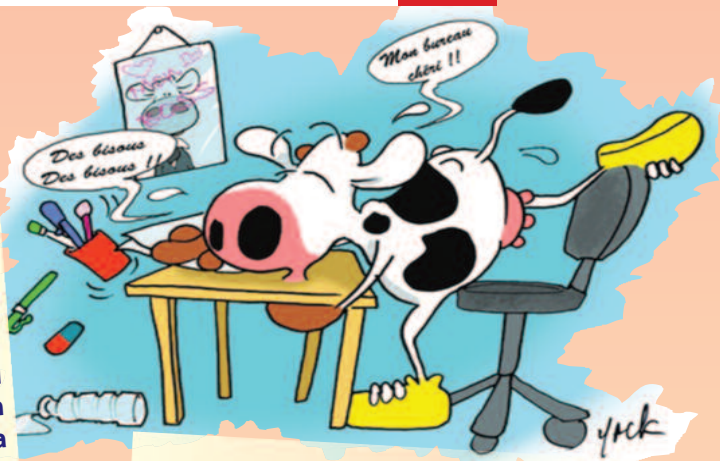
Georges Kliris

J'adore l'école parce que j'y vois mes amies et j'apprends de nouvelles choses.

Hélène Aggeli

Je me sens à nouveau comme au bon vieux temps.

Theopoula Poniou

Je suis prête à participer à de nouvelles activités et à apprendre plus de choses sur le monde.

Christine Garoufalia

Maintenant il faut étudier intensivement car on a grandi et rien nous empêchera de progresser.

Melina Barbopoulou

Je souhaite que cette année se passe très bien et avoir une bonne performance aux cours avec de bonnes notes.

Ilias Kathreptis

Je sais que cette année scolaire sera très difficile mais ce qui m'importe c'est de m'amuser et de créer des souvenirs.

Dimitra Georgiou

J'espère que tout se passera bien cette année et que nous ne remettrons pas en quarantaine.

Polykarpos Tasioulis

J'espère que cette année sera meilleure de l'année dernière parce que nous avons mis de côté les ordinateurs et les tablettes.

Niki Mpouchoutsou

Bonne rentrée à tous!

Μαθητές Α' Λυκ.
Επιμέλεια: Β. Παπαγεωργίου, Εκπ/κός

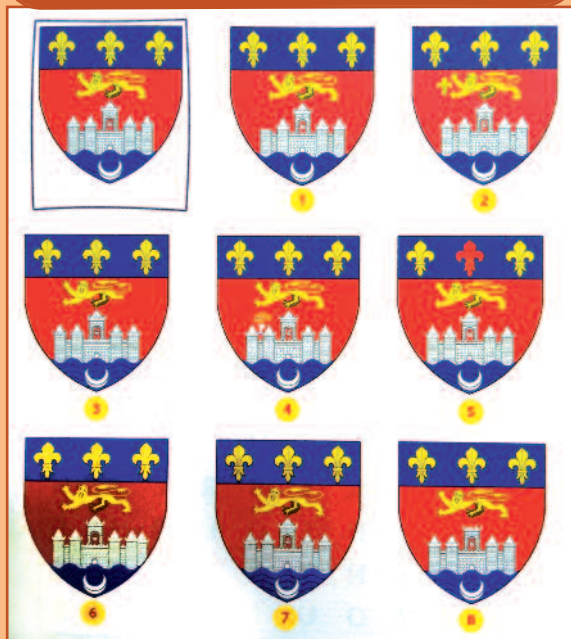
ΟΙ ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΟΥ

ΜΑΘΕ ΑΡΧΑΙΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ
Συμπλήρωσε τη λέξη που λείπει

1. Πάντων χρημάτων μέτρον ἐστὶν
(Πρωταγόρας)
2. Ὡς ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ.
(Μένανδρος)
3. Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πάσα ἡ γῆ
(Θουκυδίδης)
4. Ἐνὸς κακοῦ ἐπονται.
(Σοφοκλής)
5. προ τοῦ τέλους μακάριζε. (Σόλων)

Ο ΚΛΩΝΟΣ

Βρες το ακριβές αντίγραφο του πρώτου οικόσημου ανάμεσα στα 8 που εικονίζονται παρακάτω.

Λύσεις προηγούμενου τεύχους:

ΕΛΕΓΞΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΟΥ

1. Ο Χαϊντελ
2. Το 480 π.Χ.
3. Πρώτος επίσκοπος Αθηνών
4. Στρατηγός της Θήβας
5. Ο Χάνδακας, το σημερινό Ηράκλειο.

ΤΟ ΟΙΚΟΣΗΜΟ

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

► Δυο γάτες είναι μέρες νηστικές. Κάποια στιγμή η μία πάει έξω από τη φωλιά των ποντικών και αρχίζει να γαυγίζει. Τότε ένας ποντικός βγαίνει να δει τι γίνεται και η γάτα τον αρπάζει.
– Μα, καλά, της λέει, εγώ άκουσα σκύλο!
– Αγαπητέ μου, του λέει με στόμφο, αν στις μέρες μας δεν ξέρεις ξένες γλώσσες, δεν μπορείς να ζήσεις!

► – Το κρασί, παιδί μου, είναι εχθρός μας. Να μην το πίνεις, λέει ο ιερέας στον μεθύστακα.
– Μα, το Ευαγγέλιο δεν λέει να αγαπάμε τους εχθρούς μας;
– Ναι, λέει να τους αγαπάμε. Όχι να τους καταπίνουμε!

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Πόσες φορές μπορείς να βρεις τη λέξη BARRIQUE στο παρακάτω Κρυπτόλεξο: 12, 16 ή 19;
Προσοχή! Κάθε γράμμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο μία φορά.

12 16 19

E	U	Q	I	R	R	A	B	E	U	Q	I	R	R	A	B
B	B	A	R	R	I	Q	U	E	R	N	E	E	B	B	E
A	C	V	O	U	I	S	E	D	L	U	U	A	A	U	B
R	M	I	T	A	N	U	E	B	Q	Q	R	R	Q	E	A
R	A	C	L	E	Q	U	A	I	I	R	R	I	N	U	R
I	L	R	E	I	Q	R	R	R	I	I	R	M	C	Q	R
Q	F	D	R	I	R	R	R	Q	Q	R	X	O	V	I	I
U	T	R	R	I	A	A	U	U	A	K	U	X	L	R	Q
E	A	R	Q	B	B	E	E	B	V	S	A	Q	H	R	U
B	A	U	E	U	Q	I	R	R	A	B	C	V	T	A	E
B	E	B	A	R	R	I	Q	U	E	L	O	R	M	B	L

Ο Πυρσός

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

119

**Εκπαιδευτήρια
"Απόστολος Παύλος"**

**Το Νηπιαγωγείο
&
ο Παιδικός σταθμός
γιορτάζουν
την 28η Οκτωβρίου!**

Με ενθουσιασμό στο μέτωπο!

**Γυναίκες
Ηπειρώτισσες
στον αγώνα**

**Περίθαψη
τραυματία...**

